

Uddrag af
12 STEPS TO DESTRUCTION

**Medafhængighed
og
falske helbredelseslærer**

af
Martin og Deidre Bobgan
1991

Oversat af J. og F. Boysen 2001

Medafhængighed for alle ...

Mennesker i tusindvis flokkes hos boghandlere for at læse om "*medafhængighed*". De fleste er kvinder. De læser bøger, der beskriver symptomer, går i selvhjælpsgrupper og søger terapi for at finde ud af, om de er medafhængige. Listen over symptomer er så lang og mulighederne så mange, at enhver i et hvilket som helst utilfredsstillende forhold skulle kunne beskrives som medafhængig.

Den nye helbredelsesbevægelse er én af afhængighedsbehandlingsindustriens sidst opståede forgreninger og Anonyme Alkoholikeres (AA) Tolv Trins program. Hver uge afholdes i USA fem hundrede tusind selvhjælpsgruppemøder. De hurtigst voksende "frie bekendelsesmøder" er *Co-dependents Anonymous*. Der er et tusind otte hundrede *Co-dependents Anonymous* grupper i Amerika, som fx *Adult Children of Alcoholics* (ACOA). I Danmark kaldet Ring i Ring.

En forfatter skrev i 1984: "Heldigvis for vor profession er det lykkedes at gøre medafhængighed til et nationalt emne, både på det sociale område og på sundhedsområdet." Ja, bevidsthedsniveauet har nået nye højder i popularitet. Og som det går i verden, sådan går det også i kirkelige kredse med hensyn til denne nyeste psykologiske vranglære. Og for ikke at sakke agterud tilbyder mange psykologer, psykiatere og behandlingscentre de samme teorier og terapier, under foregivende af at disse er bibelske.

I betragtning af, hvor mange mennesker der prøver at rette op på utilfredsstillende forhold og vanskelige situationer, er det potentielle marked for selvhjælpsbøger og medafhængigheds-/helbredelsesbehandlinger astronomiske. Denne form for litteratur er også populære bestsellers hos kristne såvel som almindelige boghandlere.

Noget er åbenbart galt. Mennesker leder efter svar. Forslag til remedier og formodede helbredelser ligger skjult i bøgerne. Men er disse remedier virkelig i overensstemmelse med Guds Ord?

Alvorlige problemer og problemløsninger.

Utallige mennesker er viklet ind i selvdestruerende, syndige vaner og ligeledes påvirket af deres omgivelser. Ja, der er alvorlige problemer. Men, spørger vi os selv, lever disse diagnoser, svar, formularer og systemer, der tilbydes i hjælpens, kærlighedens, ja, selv i Jesu Kristi navn, virkelig op til, hvad de giver sig ud for?

De fleste systemer, i forbindelse med afhængighedsafvænnning, er baseret på forskellige psykologiske rådgivningsteorier og terapier samt på religiøse og filosofiske lærer inden for AA. Kort sagt, disse programmer er baseret på menneskelig kundskab og visdom, ja, selv på tilbedelse af falske guder. Når Bibelen bliver brugt, er det ikke som en helhed. Der er intet videnskabeligt grundlag for at tillægge bevægelsens filosofiske og psykologiske lærer nogen sammenligning med Bibelens lære. Og der er tungtvejende, teologiske grunde for at lade være.

Vor bekymring.

Kristne behandlingscentre, helbredelsesprogrammer og bøger om afhængig- og medafhængighed er mere baseret på de samme overfladiske, psykologiske meninger end på videnskabelige studier eller Bibelen. En anden grundlæggende årsag, til at kristne vender sig mod helbredelsesprogrammer, er, at de er vandt til at tro på psykologiske teorier. Præster er bekymrede over, at deres medlemmer søger hjælp uden for menigheden og vender sig mod verdslig visdom af mennesker i sjælenød. Desværre har adskillige præster lige netop lært så meget om teorierne, at de bliver skræmt til at tænke, at de ikke er i stand til at være sjælesørgere for mennesker med ”psykiske problemer”. Også evangeliske kristne, der er blevet psykologer/krisepsykologer, bidrager til at overbevise kirkeledere om, at de psykologiske teorier og terapier er nødvendige for at kunne hjælpe kristne i sjælenød.

I stedet for at søge i Skriften for at advare medkristne tror mange præster på to løgne:

1. At de kun kan tage sig af åndelige problemer (i en meget begrænset definition).
2. At kun de, der er uddannede, er rustet til at tage sig af psykologiske spørgsmål, hvilket bogstaveligt talt er alt det, som ikke er ”begrænset til det åndelige”!

Den kendte Dr. Robert Cole siger: ”Man ved ikke, om man skal le eller græde over noget af dette stof. Han siger, at denne bevægelse er et typisk eksempel på, hvordan hvad som helst i vor kultur, der er pakket ind som psykologi, ser ud til at have en alt for godtroende tilhører.”

Mange kristne tror fejlagtigt, at disse teorier er videnskabelige, men i virkeligheden er de simpelthen uprøvede, uvidenskabelige, menneskelige forestillinger.

Tolv Trins afgudsdyrkelse.

AA nægter at tilhøre en religion. I forordet til AA's 2. udgave af Alcoholics Anonymous understreges:

- AA er ikke en religiøs organisation ... med personlig tilslutning; vi omfatter katolikker, protestanter, jøder, hinduer og nogle spredte muslimer og buddhister.

Ikke desto mindre siger man på Tredje Trin:

- *”Tog en beslutning om at overgive vore viljer og vore liv til Guds omsorg, som vi forstod Ham.”*

Kun fordi medlemmerne tilhører en blanding af andre religiøse organisationer, gøres AA til en ikke religiøs organisation. I stedet for bekræfter en sådan erklæring AA's tro på, at det er lige meget, hvilken gud man overgiver sit liv til. Det kan være Allah, Shiva, en afdød forfader, en gud af eget fabrikat, eller nogen der minder om Jehovah eller Jesus. AA's gud er helt efter dit eget valg og forestilling.

AA's begynderhåndbog, udgivet af the Greater Milwaukee Central Office of Alcoholics Anonymous, erklærer:

- ”Kernen i AA’s teknik har virket; det, der ofte ser ud som et mirakel i mænd og kvinders liv, er spirituelt. Ikke religiøst, men **SPIRITUELT**. Men det er kun dobbelttydig tale, når AA gør krav på at være **SPIRITUEL**, men ikke religiøs.”

David Berenson forklarer: ”AA foretog tidligt (tilbage i 1940’erne) en distinktion mellem religion og spiritualitet, en adskillelse der først i vore dage, mere udbredt, opfattes som det, den er, forskellen mellem *TRO* og *OVERTRO*.” Med denne forskel forkaster AA Bibelen som *GUDS ORD*, selv om de ofte citerer den for at give det udseende af troværdighed. Den ”gud”, man hentyder til, er ikke Bibelens Gud, men en udefinerbar afgud, et ”spirituelt” begreb, en ”Højere Magt”; denne magt er central i AA’s budskab. Begrebet ”the One” er synonymt med en hvilken som helst ånd og et hvilket som helst gudsbegreb. Men så gælder det jo bare om at bekende kulør og indrømme, at denne Højere Magt og den Ene ikke er Bibelens Gud, men en hvilken som helst anden gud, man vælger at påkalde. Samtidig tager man ikke hensyn til budet: ”Du må ikke have andre Guder end mig.” (2 Mos 20, 3).

Så det er åbenlyst for enhver, at Paulus’s advarsel til Korinterne er ligeså aktuel i dag som dengang:

”Hvis der nemlig kommer nogen og prædiker en anden Jesus end Ham, vi prædikede, eller I får en anden Ånd end den, I fik, eller et andet Evangelium end det, I tog imod, så finder I jer kønt deri.”
(2 Kor. 11, 4).

AA og kristendommen.

De utallige henvisninger til Gud og de åndelige principper i AA’s litteratur får AA’s budskab til at lyde acceptabelt for mange søgende. Faktisk lyder en hel del af grundlæggeren Bill Wilsons erklæringer kristne, derfor er det nødvendigt at belyse nogle af de doktrinære forskelle mellem AA og kristendommen.

Den Åndelige Enhed i Faderen, Sønnen og Helligånden er ikke den Højere Magt hos AA. Ifølge AA kan en hvilken som helst guddom opfylde det. I en AA-pamflet står der:

”Men hvis begrebet om Gud er på den nebuløse side (uklare), det vil ifølge Kant’s nebularhypotese sige astron/stjernetåge, tilbydes vi mere konkret vejledning i emnet religion og spiritualitet.”

Hele fremstillingen er tåget, sikkert efter mundheldet: ”If you can’t convince them, confuse them.”

En sådan erklæring lyder, som om AA gør krav på en åndelig suverænitæt i forhold til andre religioner. Også selv om AA’s gudsbegreb er ”på den nebuløse side”, lyder det som kristendom eller hedenskab.

Den Højere Magt og det okkulte.

Bill Wilson og Bob Smidt, grundlæggere af AA, udgik i 1938 fra en Oxfordgruppe, hvilket er grunden til, at mange i dag tror, at de var kristne. Men i virkeligheden var de begge, ved siden af, involveret i andre spiritistiske eksperimenter. Begge praktisere-

de spritisme og troede på anerkendelse og betydningen af at kontakte og konversere de afdøde (nekromanti, hvilket Bibelen forbyder). Så tidligt som i 1941 ledte Wilsonfamilien regulære seancer i deres hjem. De engagerede sig også i andre parapsykologiske aktiviteter, bl.a. Quijabræt og okkulte remedier. Det var i denne periode, under seancer, at Wilson og Smidt modtog og nedskrev budskabet om AA's Tolv Trin.

Dette fremgår af AA's officielle biografi, udarbejdet af Wilson, der beskriver det således: "Idet han begyndte at skrive, spurgte han om vejledning, og han slappede af. Ordene tumlede ud med forbavsende fart. Han gennemførte det første udkast i løbet af en halv time og fortsatte med at skrive, indtil han følte, han skulle stoppe for at gennemlæse, hvad han havde skrevet. Ved at give etaperne numre, fandt han, at disse nåede tallet tolv – et symbolsk tal; han tænkte på de tolv apostle og blev snart overbevist om, at bevægelsen skulle have Tolv Trin."

AA's litteratur om medafhængighed kombinerer i vore dage poppsykologi og popfeminisme med New Age spiritisme og uhæmmet misbrug af evangeliske forbilleder som synd og forsoning. Det er derfor, så mange ubefæstede kristne bliver bedraget. Måske fordi mundheldet "Mennesker vil bedrages og bliver det" desværre stadigvæk gælder.

Forfatterparret, Martin og Deidre Bobgan, der begge er professionelle psykologer i Californien, gennemfører et utrætteligt, metodisk arbejde ved at gennemgå alle Tolv Trin, et for et, for, udfra et både videnskabeligt og ægte kristent grundlag, at kunne gennemskue og afsløre det uholdbare i dets påstande. De viser med al tydelig konsekvens, at de, der følger disse Tolv Trin, følger den brede vej mod tilintetgørelse af den medfødte bevidsthed om synd, som Guds Ord kalder *Samvittigheden*.

"Thi alle, som synder uden Lov, skal også gå fortabt uden Lov; og alle, som synder under Loven, skal dømmes ved Loven; thi ikke Lovens Hørere er retfærdige for Gud, men Lovens Gørere skal retfærdiggøres – thi når Hedninger, som ikke har Loven, af Naturen gør, hvad Loven kræver, så er de, uden at have Loven, sig selv en Lov; de viser jo, at den Gerning, som Loven kræver, står skrevet i deres Hjerter, idet deres Samvittighed vidner derom, og Tankerne indbyrdes anklager eller også forsvarer hverandre – på den Dag, da Gud ved Jesus Kristus, sådan som jeg har forkyndt i mit Evangelium, vil dømme det, der skjuler sig i Menneskene."
(Rom. 2, 12-16 – oversætternes egne kommentarer).

Bogen *12 Steps to Destruction, Codependency Recovery Heresies* af Martin og Deidre Bobgan er udgivet af EastGate Publishers, Santa Barbara, CA 93110, USA.